

Ang Larawan ng Diyos

***"Likhâ ng Diyos ang tao sa kaniyang sariling larawan; sa larawan ng Diyos likhâ Niya siya; lalaki at babae ang likhâ Niya sa kanila."
Genesis 1:27***

Sinasabi ng mga pilosopo na ang tao, sa kanyang kasalukuyang anyo, ay mas matalino at mas maunlad kaysa dati sa kasaysayan. Ayon sa kanila, ang ebolusyon ang nagdala sa atin sa puntong ito. Ang pahayag na ang bawat henerasyon ay mas matalino kaysa sa nauna ay nabuo dahil natuklasan ng mga siyentipiko sa kanilang mga kalkulasyon na ang tao ay umiiral na sa mundo nang milyong-milyong taon, na patuloy na umuunlad sa bawat henerasyon. Dahil sa pag-unlad ng bawat henerasyon, kanilang konklusyon ay naabot na ng tao ang napakataas na antas. Tama ba ang pilosopiyang ito?

Nalulugod tayo na ang dakilang Maylalang ng sansinukob ay nagbigay sa atin ng isang pinagkukunan ng impormasyon kung saan natin matutuklasan kung ano ang katotohanan at kung ano lamang ang pilosopiya. Inanyayahan Niya tayo, na sinasabi, "Pumarito tayo sa bahay ng Panginoon," at sa pagpasok sa kaniyang bahay ng kaalaman ay matatagpuan natin ang mismong patotoo ng Diyos tungkol sa tao. Awit 122:1

Natutuhan natin mula sa pinagkukunang ito, ang Bibliya, na ang tao ay "mula sa lupa," at binuo siya ng Diyos mula sa "alibok ng lupa." (1 Corinto 15:47; Genesis 2:7). Sa pamamagitan ng paghinga,

o pagbubuhos sa kaniya, ng "hininga ng buhay, ... ang tao ay naging isang kaluluwang mabubuhay." Sa maigsi at tumpak na paglalarawan ng paglikha ng tao, walang kahit kaunting mungkahi na ang isang anyo ng buhay ay nag-evolve mula sa isa pa, o na ang isang hindi gaanong kumplikadong uri ay naging isang mas kumplikadong nilalang. Lilikhain ng Diyos ang bawat uri bilang isang hiwalay at natatanging uri ng buhay, gaya ng mababasa natin sa unang kabanata ng Genesis. Pagkatapos ng bawat hakbang na ginawa upang ihanda ang lupa para suportahan ang buhay, at pagkatapos ng bawat hiwalay na paglikha ng mga halaman, isda, ibon, at mga nilalang sa lupa, ipinahayag ng Diyos na "mabuti ito." Genesis 1:10,21,25,31

Sa Genesis 1:26,27 nababasa natin na "Sinabi ng Diyos, likhain natin ang tao sa ating wangis, ayon sa ating larawan." Mapapansin natin sa pahayag ng Diyos na nagmungkahi Siya ng isang pangmaramihang kaisipan: "Magkaroon sila ng kapangyarihan sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid, at sa mga hayop, ... at sa bawat gumagapang na nilalang na gumagapang sa lupa." Mula sa pahayag na ito, malinaw na nang likhain ng Diyos ang tao sa Kanyang sariling larawan, "lalaki at babae ang nilikha Niya," ibig Niyang sabihin na kapwa sina Adan at Eba ay magiging katulad Niya sa iba't ibang paraan.

Ang mga salitang "imahe" at "kawangis," sa wikang Hebreo, ay nangangahulugang pagkakatulad o modelo. Ang tao ay nilikha upang maging modelo ng Diyos. Paano naging modelo ng Diyos ang perpektong tao, si Adan? Tiyak na hindi ito tungkol sa kanyang katawan. Ang ating Maylalang ay isang

lubos na mas dakilang nilalang—isang espiritung nilalang—at ang tao ay isang laman na nilalang lamang, mula sa lupa. Gayunpaman, ginawa ng ating Maylalang ang tao bilang sumasalamin sa kanyang wangis sa ilang aspekto. Sa bahagi, ang pagkakatulad na ito, o wangis, ay nasa kakayahan ng tao na magrason, mag-alala, maunawaan ang mga malalabong pati na rin ang mga tuwirang ideya, gumawa ng mga moral na paghuhusga, at magkaroon ng mga intelektwal at estetikong katangian.

Ang perpektong tao, si Adan, ay binigyan ng kalidad na parang sa Diyos na konsensya, na nagbigay-daan sa kanya upang makilala ang tama at mali. Binigyan siya ng malayang kalooban upang magkaroon siya ng buong paggamit ng kanyang kapangyarihan sa pagpili. Kung hindi ito ganoon, ang sangkatauhan ay magiging mga makina lamang, at ang ating mga kilos ay kokontrolin ng iba. Gayunpaman, hindi ito ang nangyayari. Kung ganoon, hindi magkakaroon ng paggamit ng mga kakayahan o talento, at walang pagkatakaon na paunlarin ang sariling pagkatao. Ang kalayaang ito na pumili, siyempre, ay maaaring maging mabuti o masama, depende sa kung paano ito magagamit.

Pinili ni Adan ang Kasalanan

Si Adan, ang maluwalhating unang nilikhang tao, ay binigyan ng bawat biyayang pisikal at mental. Lahat ng kanyang kapaligiran ay inihanda upang mapanatili ang kanyang kapakanan. Malinaw na iniutos ng Maylalang kay Adan na kung susunod siya sa matuwid na batas ng Diyos, mabubuhay siya; ngunit kung suswayin niya ang makatarungang utos ng Diyos, mamamatay siya. (Genesis 2:15-17).

Napakadali ng mga tagubilin ng Maylalang. Ang kapanagutan ng pagiging karapat-dapat ni Adan na mabuhay magpakailanman sa paraisong Eden ay nakasalalay sa kanyang sariling kalayaan sa pagpili. Sa kasamaang palad, napatungo siya sa pagpili ng kasalanan sa pamamagitan ng pagsuway. Bilang bunga ng kanyang pagbagsak mula sa kaperpektoan, ang buong lahi na ipinanganak nina Adan at Eva ay ipinanganak na nasa kasalanan, at nasa ilalim ng parusa ng kamatayan bilang mana. Awit 51:5; Roma 5:12

Nagpatuloy ang paghahari ng kasalanan at kamatayan, at magpapatuloy pa ito, hanggang matupad ang layunin ng Diyos sa pagpapahintulot nito, at dumating ang takdang panahon para sa wakas nito. Sa Kanyang pag-ibig, naglaan ang Diyos ng manunubos, isang tagapagligtas, maging ang Kanyang minamahal na Anak, si Jesucristo, na "matitikman ang kamatayan" para sa bawat tao. (Hebreo 2:9). Ang probisyong ito para sa kaligtasan ng tao mula sa makatarungang hatol ng kamatayan ay isang "regalo" ng libreng biyaya. Roma 5:15-18

Bilang resulta ng pagbagsak ng ating mga unang magulang sa kasalanan, at sa paglipas ng maraming siglo mula noon, ang mga katangiang iyon na mula pa sa simula ay nagpapakilala sa tao bilang nasa wangis ng kanyang Lumikha ay matatagpuan lamang sa isang relatibong maliit na bahagi ng buong sangkatauhan sa anumang kapansin-pansing antas. Sa katunayan, ang ilang marangal na nilalang ay nagsikap na linangin ang mga biyayang iyon ng marilag na pag-uugali ng Diyos; samantalang ang iba naman ay nagkunwari lamang na may pagka-diyos-diyosan. Ang pagkukunwaring ito ay maaaring

magbunga ng kaaya-ayang panlabas na pag-uugali, ngunit kakaunti lamang sa tunay na kadalisayan ng pagkatao na nilikha ng Diyos sa ating mga unang magulang ang maaaring tunay na nasa kanilang mga puso.

Dahil hindi maaaring makipag-obra ang Diyos sa mga kulang sa tunay na biyaya, masigasig Niyang hinanap ang mga tao sa sangkatauhan na nagpakita ng mga katangiang awa at pag-ibig mula sa kaibuturan ng kanilang pagkatao. Ang mga ito ang Kanyang pinagpala sa paglipas ng mga panahon, upang maisakatuparan ang Kanyang plano. Pagnilayan natin ang isa sa mga pinagpala na ito, na sa malaking bahagi ng kanyang buhay ay ipinamalas ang ilan sa mga pinong katangiang ito. Siya si Solomon, ang anak ni David.

Mga Aral mula kay Solomon

Ang kalayaan ni Solomon na pumili sa kanyang mga huling taon ang naging dahilan upang mabiktima siya ng mga kahilingan ng kanyang maraming asawa, at bilang resulta, labis siyang nagkasala sa Diyos. Gayunpaman, noong kanyang kabataan, siya ay lubos na pinagpala ng Diyos. Tila namana ni Solomon mula sa kanyang ama ang mga katangiang pagiging maingat, ang kakayahang maghari, at ang pagpapahalaga sa kabutihan ng Panginoon, na unang natutunan ni David sa paanan ni Natan, ang banal na propeta.

Nang tumanda si David at masyadong nanghina upang mamuno, ang kanyang anak na si Solomon, sa murang gulang na dalawampu, ang humawak ng mabigat na responsibilidad ng pamumuno sa Israel. Lubos nating maiintindihan ang panalangin na

inihayag ni David para sa kanyang minamahal na anak. Ang mga ama na may mga anak na lalaki ay madaling makauunawa sa pagkabahala ni David para kay Solomon. Ibinabahagi rin natin ang parehong damdamin para sa ating mga anak na lalaki, na sana'y makamit nila ang biyaya sa paningin ng Diyos, at maglakad sila nang matuwid sa Kanya.

Sa 1 Cronica 28:9-10, nakatala ang mga salitang sinabi ni David sa kanyang anak: "At ikaw, anak kong si Solomon, kilalanin mo ang Diyos ng iyong ama, at paglingkuran mo siya nang buong pusong debosyon at kusang-loob, sapagkat sinusuri ng Panginoon ang bawat puso at nauunawaan ang bawat pagnanasa at bawat kaisipan. Kung hahanapin mo siya, makikita mo siya; ngunit kung tatalikuran mo siya, tatanggihan ka niya magpakailanman. Isaalang-alang mo ngayon, sapagkat pinili ka ng Panginoon upang magtayo ng isang bahay bilang santuwaryo. Maging matatag ka at gawin mo ang gawain."

Pinili ng Panginoon si Solomon para sa pagtatayo ng isang santuwaryo, na matagal nang pangarap ni David. Sa tulong at payo ng tapat na propeta ng Diyos na si Natan, at sa pabor ng Diyos, agad na sumunod si Solomon sa diwa ng plano ng kanyang ama para sa pagtatayo ng Templo. Alam niya na nakasalalay ang kapakanan ng Israel sa kanilang pagsunod sa Batas ng Diyos at sa kanilang pagsamba kay Jehova.

Humiling si Solomon ng Karunungan

Sa labis na pag-ibig ni Solomon sa Diyos, naghandog siya ng isang libong handog na susunugin sa Gibeon. Labis niyang nais na

mapasaya ang Diyos kaya inihanda niya ang dakilang handog na ito para sa kanyang Lumalang. Habang nasa Gibeon, nagkaroon ng panaginip ang bagong batang hari kung saan si E , ang Panginoon, ay nagpakita sa kanya. (1 Mga Hari 3:5). Sinabi ng Diyos kay Solomon, "Humiling ka ng anumang nais mong ibigay ko sa iyo," at ang sagot ni Solomon ay napakaganda—isa na nagmula lamang sa isang mapagmahal na puso. Sinabi ni Solomon, "Ako'y bata pa lamang: hindi ko alam kung paano gampanan ang aking mga tungkulin. ...Bigyan mo ang iyong lingkod ng matalinong puso upang mahatulan ang iyong bayan, upang makilala ko ang mabuti at ang masama: sapagkat sino ang makapaghatol sa dakilang bayang ito?" 1 Mga Hari 3:7-9

Pinahalagahan ng Diyos ang taos-pusong pagninilay ni Solomon. Sinagot Niya ang kanyang kahilingan sa isang kamangha-manghang paraan, at binigyan si Solomon ng "matalinong at maunawaing puso." Hindi na muling natagpuan sa hanay ng mga hindi perpektong tao ang sinumang may kakayahang humatol nang kasing-talino ni Solomon. (1 Mga Hari 3:10,12). Dahil sa kanyang hindi makasariling kahilingan, nangako rin ang Diyos, "Binigyan ko ka rin ng mga bagay na hindi mo hiningi, kapwa kayamanan at karangalan: kaya't wala nang hari na gaya mo sa lahat ng iyong mga araw. At kung lalakad ka sa aking mga daan, at tatalimain mo ang aking mga tuntunin at mga utos, gaya ng paglalakad ni David na iyong ama, pahahabain ko ang iyong mga araw." 1 Mga Hari 3:13,14

Nang magising si Solomon mula sa kanyang panaginip, ikinatuwa niya na ikinalugod ng Diyos ang kanyang hiling. Pumunta siya sa Jerusalem at naghandog ng mga hain para sa kapayapaan at mga handog na susunugin sa harap ng Kaban ng Tipan. (1 Mga Hari 3:15). Hindi naglaon, sinimulan niya ang dakilang gawain ng pagtatayo ng Templo ng Israel, ayon sa utos ng Panginoon.

Pagtatayo ng Templo

Naalala natin kung paano inihanda, hinubog, at tinandaan ang lahat ng bato at mga troso para sa Templo para sa kani-kanilang puwesto, at nang sila'y handa na lamang, dinala sila sa , sa lugar na itinakda para rito. Perpektong umangkop ang bawat bahagi, at nagsanib-sanib ang bawat isa nang walang tunog ng martilyo, walang tunog ng palakol, o anumang kasangkapang bakal. (1 Mga Hari 6:7). Bagaman ang bawat bahagi ng dakilang Templong ito ay inihanda sa iba't ibang lugar, nang dalhin ang mga ito sa lugar na itinakda para sa pagtatayo nito, wala nang kailangang baguhin.

Anong aral ito para sa isang Kristiyano! Hindi natin dapat isipin kahit saglit na maaari nating ipagpaliban ang ating paghahanda, at na kapag narating na natin ang wakas ng ating buhay, bigla na lang, sa isang himala, ay magiging karapat-dapat tayo sa ating kinalalagyan sa kaharian ng Diyos. Ngayon ang panahon ng paghahanda. Dapat tayong hubugin, ukitin, pakintabin, at bilangin ngayon para sa natatanging lugar na inilaan ng Panginoon para sa atin sa kaniyang espirituwal na Templo.

Nauunawaan natin na ang Templo ni Solomon ay naglarawan ng isang mas dakilang estruktura. "Kayo

ang templo ng buhay na Dios," sabi ni Pablo. (2 Corinto 6:16). Ang panahon para sa paghubog at ang panahon para sa paggawa sa paghahanda ng espirituwal na Templo ng Dios ay ngayon. (1 Corinto 3:9; Efeso 2:10; Filipos 1:6; 2:12,13). Kapag ang lahat ng bahagi, o mga miyembro, ay nahanda na sa kanilang buhay Kristiyano - inihanda sa gitna ng mundong ito na "baluktot at masama" - sila ay ilalagay sa kanilang tamang lugar sa simbolikong Templo sa langit. Filipos 2:15

Nagkaroon ng malaking masayang pagdiriwang kaugnay ng dedikasyon ng Templo ni Solomon. (1 Mga Hari 8:65,66). Magkakaroon ng malaking kagalakan sa langit at sa lupa kapag ang Cristo, ang espirituwal na Templo ng Diyos, ay kumpleto na, nabuo na, at kapag pumasok ang kaluwalhatian ng Diyos dito. Ang buong lupa ay makinabang sa pagkakumpleto ng Templong iyon at pagpapalain, gaya ng natural na Israel na umabot sa tuktok ng kayang kasaganaan sa ilalim n g paghahari ni Solomon. Efeso 2:19-22; Pahayag 3:12; 21:22-26

Ang Ating Araw

Sa pag-iwan sa pantas na Hari Solomon sa puntong ito ng kanyang buhay, bumabalik tayo sa pagninilay-nilay ng ating panahon. Natatagpuan natin na ang paanyaya ng Langit na Ama ay patuloy na iniaabot sa mga sa kaniya ay natatagpuan ang bahid ng orihinal na kawangis ng tao sa kaniya. Ang mga may taglay ng orihinal na katangian ng pag-ibig at pagsunod sa Diyos ay tumutugon sa isang paanyaya at paglilingkod na higit pa kaysa kay Solomon o sa ibang marangal na tauhan ng mga nakaraang panahon. Ang mismong katotohanang may ilan pa rin na iniaalay ang kanilang buhay sa

Diyos sa pamamagitan ng paglalaan nito sa Kanya, upang tularan ang mga yapak ng Kanyang nag-iisang Anak, ay patunay sa atin na ang gawaing ito ng pagtawag at ang kaugnay na pagpipino, pag-ukit, at paghubog ay patuloy na nagaganap. Nauunawaan natin na ito nga ang paraan upang maisakatuparan ang plano ng kaligtasan na iminungkahi noon pa man ng Ama sa Langit. Alam din natin na ang lahat ng bagay ay nagtutulungan para sa kabutihan ng mga umiibig sa Diyos, ang mga tinawag Niya ayon sa Kanyang layunin, "Sapagkat ang mga inuna Niya nang kilala, inutusan din Niya nang pauna na maging kawangis ng larawan ng Kanyang Anak, upang siya ang maging panganay sa maraming kapatid." Roma 8:28,29

Ipinapaalam sa atin ng Kasulatan na ang isang itinakdang pangkat—ang simbahan—ay dapat maging mga kopya, mga larawan, ng Anak ng Diyos, na siya ring kopya at larawan ng Ama. Bilang mga Kristiyano, wala sa atin sa buhay na ito ang makakamit ang kaperpektohan gaya ni Jesus, gaano man tayo magsikap at gaano man katagal. Hindi rin natin maaaring akuin ang karangalang ito sa pamamagitan ng sarili nating pagpili. Kung tayo ay inanyayahan na maging tagasunod ng mga yapak ni Jesus, ang karangalang ito ay ipinagkaloob sa atin ng Diyos. 1 Tesalonica 2:12; Hebreo 5:4

Nagbibigay ito ng liwanag sa usaping ito, sapagkat kapag tiningnan natin ang ating mga kapatid na Kristiyano, at napagtanto nating tinanggap nila ang parehong paanyaya na natanggap natin, mas lalo nating pahahalagahan ang kanilang pakikipag-isa. Tinanggap natin ang paanyaya ng Ama nang may mapagpasalong puso—ang mapagpalang

paghahandog ng sakripisyo ni Jesus na nagbigay-daan upang makapasok tayo sa ugnayang ito. Sa paggawa nito, at sa pagsulot ng balabal ng katuwiran ng ating Manunubos upang takpan ang ating mga kakulangan, na ginagawang katanggap-tanggap tayo sa Diyos sa pamamagitan ng merito ng pantubos na hain ni Jesus, masayang iniaalay natin ang ating buong sarili upang simulan gawin ang mga bagay na kaaya-aya sa ating Langitnang Ama, kahit na malaki ang magiging kapalit para sa atin. Isaias 61:10; Roma 12:1; Efeso 1:5-7

Bago gawin ang mahalagang hakbang na ito, dapat nating pinag-isipang mabuti nang may panalangin kung ano ang ibig sabihin ng pagsunod sa mga yapak ni Jesus, at ng pagiging kahawig Niya. Dapat nakatuon ang ating mga pagmamahal sa mga bagay na nasa itaas. (Colosas 3:2). Ang bagong kalooban, ang bagong isip, ay dapat magpalago ng mga bunga at biyaya ng Espiritu. Upang maging kahawig ni Jesus, dapat palaging magsikap ang isang tao na paunlarin at ipakita ang mga katangiang ito ng pagkatao. (Galacia 5:22,23; 2 Pedro 1:5-7). Ang lahat ng damdamin na kaaya-aya sa Diyos at naaayon sa Espiritu ng Panginoon ay dapat pagsikapan, bagaman ito ay mangangailangan ng habang-buhay na pag-unlad sa ilalim ng humuhubog na impluwensya ng Ama sa Langit.

Hindi lamang dapat ipakita ang pag-ibig sa Panginoon, sa Katotohanan, at sa mga kapatid, kundi dapat ding magkaroon ng mapagmahal at maunawaing malasakit para sa mundo. Upang maging kawangis ng Panginoong Jesus, dapat tayong magkaroon ng malalim na paggalang para sa nilikang humihikbi—kahit pa sa ating mga kaaway,

yaong mga maghamak sa atin. Mateo 22:37-39; Juan 13:34,35; Lucas 6:27,28

Pagsunod ng Puso

Sinasabi sa Kawikaan 4:23: "Ingatan mo ang iyong puso nang buong pagsisikap; sapagkat dito'y nagmumula ang mga bukal ng buhay." Para sa mga tagasunod na sumusunod sa mga yapak ni Jesus, ang ating karapatan na maging bahagi ng espirituwal na Templo ng Diyos ay matutukoy sa kung paano natin pinapalago ang ating mga puso ngayon. Taglay natin ang "kayamanang ito sa mga palayok na luwad," at susubukan ng mga pasanin ng mundo at ng ating mga kahinaan ng laman na ilayo tayo sa ating layunin. (2 Corinto 4:7). Gayunpaman, tulad nina Ama Adan, Haring Solomon, at maging ng ating Panginoong Jesus, mayroon din tayong malayang pagpili sa usapin kung kanino natin ihahandog ang ating pusong pagsunod. Hindi tayo pinilit na maglingkod sa Panginoon, sa Katotohanan, o sa mga kapatid. Ito ay ating malayang pagpili. Sa pagtutok ng ating mga mata kay Jesus, maaari tayong maging katulad Niya. Ang ating pagnanais na lumakad sa daan na dinaanan ni Jesus ay isang dakila. Ang layunin natin ay punan ang lugar sa Templo na kung saan ay napakabait na iniimbitahan tayo ng Ama, at ito ay maaabot lamang sa pamamagitan ng pagkahubog sa wangis ng kanyang minamahal na Anak. Roma 8:29; 2 Corinto 3:18

Marahil ay naisip na natin kung ano ang magiging karanasan, kung tayo ay magiging tapat, ng muling pagkabuhay bilang isang espiritung nilalang, kapag pinagpala tayo ng kamangha-manghang pribilehiyo na marinig ang mga salitang, "Magaling! Mabuti at

tapat na alipin! Naging tapat ka sa kaunti; ilalagay kita sa marami. Pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon." (Mateo 25:21). Nagbibigay ang mga Kasulatan sa atin ng ilang impormasyon tungkol dito.

Sa Kabila ng Tabing

Sinasabi sa atin ng Apostol Pablo, "Kung tayo'y naging kapwa-mabautismuhan sa kaniya sa pagkamatay, tayo'y kapuwa rin sa kaniyang pagkabuhay." (Roma :6). Ano ang "kahawig" ng ating Panginoon mula nang kanyang pagkabuhay na mag-uli? Sinasabi sa Hebreo 1:3 na si Jesus ay ang "malinaw na larawan," o eksaktong kopya, ng Diyos! Ang mga tapat na sumusunod sa yapak ni Jesus ng sakripisyo at paglilingkod, at sa pamamagitan ng "matiyagang pagpupursige sa paggawa ng mabuti ay naghahanap ng kaluwalhatian at karangalan at kawalang-kamatayan," ay gagawing kahalintulad ng kanilang Panginoon at Ulo—lahat ay mga miyembro ng banal na pamilya ng Diyos. Roma 2:7

May karagdagang kaisipan tungkol sa pahayag na "express image." Totoo na ang ating Panginoon ay nasa kawangis ng Ama sa kanyang pre-human na kalagayang anghel bilang "*Logos*." Kahit nang siya'y dumating sa lupa bilang isang tao, siya ay nasa kawangisang Diyos, sapagkat ang kanyang pagkatao ay palaging nasa ganap na pagkakasundo sa pagkatao ng kanyang Ama. Gayunpaman, sinasabi sa atin ni Apostol Pablo na si Jesus ay ngayo'y "nakaupo sa kanan ng Kamahalan sa kaitaasan," matapos maging masunurin hanggang kamatayan, maging kamatayan sa krus. Dahil dito, lubos Siyang pinadakila ng Diyos at binigyan Siya ng pangalang higit sa lahat ng pangalan. Si Jesus ay ngayon, nang mas ganap pa, nasa "tumpak na

larawan" ng hindi nakikitang Diyos, na kapwa taglay ang banal na kalikasan. Hebreo 1:3; Filipos 2:8,9; Colosas 1:15

Binabasa rin natin, "Masdan, anong pag-ibig ang ipinagkaloob sa atin ng Ama, na tayo'y matawag na mga anak ng Dios: kaya't ang mundo ay hindi tayo nakikilala, sapagkat hindi rin nito nakilala siya. Minamahal, ngayon tayo ay mga anak ng Diyos, at hindi pa nahahayag kung ano tayo sa hinaharap: ngunit nalalaman natin na, kapag siya'y nahayag [Griyego: naging maliwanag], tayo'y magiging katulad niya; sapagkat makikita natin siya kung ano siya. At ang bawat taong may pag-asang ito sa kaniya ay naglilinis sa kaniyang sarili, gaya ng pagiging malinis niya." 1 Juan 3:1-3

Kaya't nakikita natin na ang ating Panginoong Jesus ay ngayon nasa eksaktong larawan at kawangis ng Diyos, bagaman ang ating Makalangit na Ama ay at palaging magiging higit sa lahat. (Juan 10:29; 14:28; 1 Corinto 15:24-28). Ibinigay kay Jesus ang gantimpalang ito dahil sa kaniyang tapat na paglilingkod. Hindi siya kailanman nag-alangan sa kaniyang pagsunod upang gawin ang kalooban ng kaniyang Ama, sa kabila ng halaga. Lubos Siyang pinadakila ng Diyos, at ikinalulugod Niya na gawin din ang kapareho para sa mga "tinawag, pinili, at tapat" na kasapi ng iglesia, ang nobya ni Jesus, ang Kanyang katawan. (Pahayag 17:14; 19:7,8; 21:2; 1 Corinto 12:12,27). Ang mga ito ay muling mabubuhay na kawangis ng Panginoong Jesus. Ito ay isang kamangha-manghang pangako na maaari nating, at ating, mamana, kung tayo ay masunurin at tapat, hanggang sa kamatayan! (Pahayag 2:10). Ipinahayag ito ni Pablo nang ganito, "Tinanggal

ninyo ang dating pagkatao kasama ang mga gawa nito; at isinusuot ninyo ang bagong pagkatao, na pina-bagong-bago sa kaalaman ayon sa larawan ng lumikha nito." "Sapagkat kung paanong dinala natin ang larawan ng sa lupa [si Adan], dadalhin din natin ang larawan ng sa langit [ang kawangisang Diyos]." Colosas 3:9,10; 1 Corinto 15:49